

til vedkommende om at gaa til Rigsdagen for at faa bevilget Midler, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at det skal ikke komme til at mangle paa Forslag om Hjælp til dem, der uforskyldt ere komne i Trang, og saa haaber jeg, det er alvorlig ment, hvad det ærede Medlem sagde, at man kan vente Støtte fra ham og hans Parti til at gennemføre saadanne Forslag her i Tinget.

Jeg bemærkede, da jeg første Gang omtalte denne Sag, at man havde Midler til at understøtte Hoffunktionærer og adskillige andre, og jeg har haft Lejlighed til paa et tidligere Aars Finanslovsforslag at se, at man har haft Midler til at understøtte en 27-aarig Baronesse, som for øvrigt nok i Forvejen oppebar en ikke ringe Understøttelse fra Vallø Stift. Hende havde man 500 Kr. til. Det ærede Medlem fra Nørre-Sundby, som jo er født og opdraget paa Landet lige som jeg, ved, at er der noget, man har haft Trang til paa Landet i de senere Aar, er det Malkepiger, og det forekommer mig, at da denne unge Dame kom til Rigsdagen, kunde man passende have svaret hende: „Vel siges der, at De ikke er saa godt ved Helbred som ønskeligt, men Luften er jo særlig god ude paa Landet, og det er godt at bestille noget, naar man da ikke overanstrenges, tag De Plads som Malkepige, dertil har De faaet et Par Næver, og saa er De stillet paa samme Maade som andre Mennesker, der maa tjene deres Brød. De er ikke i den Tilstand, at De med Rette kan lægge Dem ind under det offentlige“. Men det saa jeg ikke, at der var stillet Forslag om af det ærede Medlem, han glemte i dette Tilfælde Landet, som han ellers ynder at tale saa meget om.

Saa skal jeg sige et Par Ord til Gensvar paa det, det ærede Medlem udtalte angaaende min Anke over, at der blev bevilget til det ærede Medlem fra Langeland (Guldbrandsen) 1200 Kr. paa Finansloven. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det ikke er de lumpne 500 Kr., der for mange Herrens Aar siden bleve bevilgede paa Kontoen „Midlertidigt Tillæg“ til det ærede Medlem for Langeland, jeg gør Opbevelser over. Jeg har heller ikke noget imod, at man belønner Dyden, og en Dyd er det selvfølgelig, at det ærede Medlem for Langeland ikke mere er den ivrige Radikaler, han var i sin Tid, da han ligesom vi Socialdemokrater bestandig krævede Nedsættelse af de militære Udgifter og stemte mod de 40,000 Kr. til Københavns Befæstning. Det er selvfølgelig en Dyd ved

Manden i det ærede Medlems Øjne, men jeg synes, at der dog skal være Maade med Tingen. Det forekommer mig lidt urimeligt, at man, omtrent samtidig med at man gør denne Mand til Redaktør ved „Statstidende“ og derved giver ham en ret indbringende Stilling, forhøjer Bevilgingen fra 500 til 1,200 Kr. Det var ganske vist nogen Tid i Forvejen, dog ikke ret længe i Forvejen, de Herrer havde vist allerede den Gang udset det ærede Medlem til Redaktør af „Statstidende“. Men selv om de Herrer ikke havde tænkt sig Muligheden af, at det ærede Medlem for Langeland kunde blive Redaktør af „Statstidende“, havde der jo ikke været noget i Vejen for, at man kunde nedsætte den Bevilling nu, da han har faaet sit rigelige Udkomme. Jeg synes, at de Herrer, der dog hævde: Ret for alle og Uret for ingen, ikke skulde gøre Forskel. Det var det, der foranledigede mig til at drage denne lille Parallel mellem det ærede Medlem for Langeland og den gamle Krigsveteran, for hvis Vedkommende man savnede Midler til at yde en Understøttelse. Naar der nu fra den Side, jeg tilhører, fremkommer Forslag om gratis Kur og Pleje for alle uformuende syge, forventer jeg, at det ærede Medlem analogt med, hvad han udtalte i Lørdags, vil sige: Vel, hidtil have vi savnet Midler, men vi sidde her for at hjælpe alle dem, der uforskyldt ere komne i Trang! Jeg gaar med de Herrer Socialdemokrater i Arbejdet for at reformere vor Lovgivning i demokratisk, human Retning.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Det ærede Medlem kan være sikker paa, at han altid vil finde mig, hvor det gælder om at træde hjælpende til overfor de daarligt stillede, men om det just bliver paa den Maade, at jeg anbefaler Vedtagelsen af Forslag om, at alle de daarligt stillede skulle have gratis Kur og Pleje, er jeg ikke sikker paa. Vi have jo en anden Vej at gaa, nemlig at give Understøttelse til Sygekasser osv. Men det vilde blive alt for vidtløftigt at komme ind paa dette i en kort Bemærkning. Det samme gælder Spørgsmaalet om at faa Baronesser ud som Malkepiger. Det ærede Medlem mener, at det kan lade sig gøre ved en Bestemmelse paa Finansloven. Det er ogsaa for mig et Vidnesbyrd om, at det ærede